



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica contra horum temporum hæreses

Stapleton, Thomas

Antverpiae, 1595

17. Tu quum ieunas, vnge caput tuum, & faciem laua.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39546

facere. Hæc ille. Vult homo impius charitatem proximi & mutuam ignoscentiam non aliquam esse conditionem remissionis peccatorum necessariam, sed ad eam tantum hortari nos Christum quasi ad certam notam filiorum Dei, vt in seqq. magis explicat, quam hic *sigillum impressum* vocat. Cæterum sequentia statim Christi verba aliam illum cantilenam canere coëgerunt. Ad illa enim sequentia verba, *Si non dimiseritis hominibus, nec Pater vester dimittet vobis debita vestra*, ita scribit Calvinus. *Non alia lege ad veniam nos admittit Deus, nisi fratribus ignoscimus quicquid in nos peccauerint.* Hæc ille. Si ergo lex hæc est sine qua Deus non remittit peccata, profectò obligat tanquam necessaria conditio, & venia à Deo danda dependet ab ea quam proximis præstamus, nec nota tantum est aut sigillum aliquod factæ aliunde remissioni accedens, sed vna causa sine qua non fit remissio, & ad illâ faciendam disponens: denique non est exhortatio tantum ex parte Christi, sed planè præceptum, vt alibi frequenter inculcat. *Hoc est præceptum meum vt diligatis inuicem.* Notanda est hæc perpetua hereticorum tergiuersatio, qua omnes Scripturas deprauant quæ contra solam fidem iustificantem faciunt. Reluctatus est hic Calvinus quantum & quàm diu potuit. Sed in proxima sententiâ, euidentiâ veritatis conuictus, veritatem profiteri, sibi que ipsi contradicere cogitur.

Ignoscentia
mutua ad
remiss.
peccat ne-
cessaria.

Calvinus
seipsum
refutat.

Ioan. 15.

Hereticorum
tergiuersatio.

17. Tu quum ieiunas, unge caput tuum, & faciem laua.

IE I V N I V M hoc loco à Christo ab hypocrisis reuocatum, mirabili metamorphosi, ad victus moderationem à lautitijs & delicijs reuocatum transferre Calvinus. Sic enim in hæc verba

ba scribit. Non iubet Christus simulare lauitias, nec indulget deliciis in vnguentis & vestitu, sed simpliciter nos hortatur ad tenendam moderationem, in qua nihil sit vel nouum vel affectatum: ac si diceret ita ieiunijs vacandum: sicut in consueta vitæ ratione nihil mutemus. Hæc ille. Ieiunium definit, victum moderatum & consuetam vitæ rationem tenere, nihil in ea mutando. Quod autem iubet Christus, faciem vngere, & caput lauare, hoc nec ad victum nec ad vestitum pertinet, vt somniat Caluinus, sed tantum ad externum corporis cultum, in quo nihil mutare nos Christus vult. Ieiunium autem si nihil nisi moderationem victus significat, vt Caluinus cæterique hodie heretici volunt, ergo Apostoli & discipuli Christi moderationem victus non tenebant, quia Christum sequentes non ieiunabant sicut discipuli Ioannis frequenter. Ergo & Paulus quum inter cæteras tribulationes & exercitia dicit, *In ieiunijs multis,* intelligendum est dixisse, Multoties moderatum victum tenui, aliàs verò & frequentius in lauitijs & delicijs vitæ egi. Ergo Prophetæ & Doctores illi Antiocheni, qui ieiunantes & orantes imposuerunt manus Paulo & Barnabæ, intelligendi sunt tunc quidem moderationem victus tenuisse, & de consueta vitæ ratione nihil mutasse, aliàs verò lauitijs & delicijs ac genio indulgisse. Sed nihil est Caluiniana doctrina aut absurdius aut impudentius. Vide plura in Promptuarij Catholici parte Quadragesimali, in feria 4. Cinerum.

18. Pater tuus qui videt in abscondito, reddet tibi.

HAE c etiã Christi verba arrodit Caluinus. Sic enim scribit. Quod ieiunijs mercedẽ à Deo promittit Christus, impropria locutio est, vt

E 3 supra

Ieiunium
Caluino
victus
modera-
tus.

Luc. 5.

2. Cor. 11

Act. 13.